

det er, som udtalt i Begrundelsen, Udvalgets Fleertals Mening, at det vilde være meget ønskeligt i denne Samling at faae en Skattelov ud, der kan skaffe Statskassen en Indtægt, som efter vor Opfattelse maa ansees for meget beleilig. Nogle have sagt, at den var meget nødvendig, Andre mene, at den ikke er nødvendig, men derpaa skal jeg ikke indlade mig; jeg skal ikke sige videre, end at Udvalgets Fleertal anseer en saadan Skattelov for høist ønskelig for Finantsernes Tilstand i det Hele, og vi have troet at kunne føre den igjennem paa en let og simpel Maade ved at gaae den Vej, som her er foreslaaet. Vil man ikke dette, saa skal Fleertallet paa det Bestemteste, Alvorligste og meest Indrængende tilraade Thinget at stemme mod Loven i det Hele, thi saa stor Ulempe vil det dog ikke være, om der ingen Skattelov kommer ud, at man derfor skulde finde sig i, hvad man paa ingen Maade tør erkjende uden med et saadant Forbehold som det, der her er foreslaaet.

Chr. Nimestad: Dengang jeg først læste det Forslag til Beslutning fra Udvalgets Fleertal, som her foreligger, og den Motivering, som knytter sig dertil, forekom det mig umuligt, at enten jeg eller noget andet Medlem kunde stemme for dette Forslag til Beslutning uden at komme i aabenbar Modsigelse med sig selv; thi enten maatte man erkjende, at der, saaledes som det siges i Udvalgets Betænkning, var saa væsentlige formelle Feil tilstede, og at der kunde gjøres saa væsentlige formelle Indsigelser mod den brugte Fremgangsmaade, og da seer jeg ikke, hvorledes man paa nogen Maade skulde kunne komme til det Resultat at underkaste Loven en eneste Behandling, eller man maatte omvendt være entig i det Resultat, der foreligger, og saa kan jeg ikke see, hvorledes man kan erkjende, at disse Feil ere tilstede. Man maa nemlig erindre, at Forslaget til Beslutning ikke gaar ud paa, at der er væsentlige Tvivl tilstede, at man har Tvivl om, hvorvidt der er brugt den rette Fremgangsmaade, men det siges ligefremt i Motiveringen, at der er formelle Feil tilstede, og at der kan gjøres væsentlige formelle Indsigelser, og disse væ-

sentlige Indsigelser angaae, hvad man vel maa mærke, Noget, som, hvis det forholder sig, som det forudsættes, vilde være en Overtrædelse, ikke alene af Forretningsordenen, men af selve de i Grundloven foreskrevne reglementariske Forskrifter for Lovs Behandling. Nu er det vel saa, at den ærede Ordfører i sit sidste Foredrag sagde, at det var ikke Udvalgets Fleertals Mening, at der var skeet en Overskridelse af Grundlovens Forskrifter, og heller ikke, at det vilde være en Overskridelse af disse Forskrifter nu at behandle, Sagen ved en eneste Behandling, men jeg maa bemærke, at hele den ærede Ordførers Motivering alligevel gik ud fra Noget, der ikke kan forstaaes paa anden Maade, idet den væsentlig hvilede paa den Betragtning, at det var et heelt nyt Lovforslag, der her var kommet til os fra Landsthinget, og som ikke var behandlet her før, og af den Grund ikke kunde undergives den eneste Behandling. Jeg maa nu bemærke, at, hvis man ikke antager, at der er skeet nogen Overskridelse af de grundlovmæssige Regler, og at der vilde skee en Overskridelse af disse Regler ved at tage Sagen til eneste Behandling, saa forekommer det mig, at den hele Beslutning er ganske unmotiveret, thi hvis den alene skulde være en Forvaring mod mulige Overgreb fra det andet Things Side, saa maa jeg sige, at saa troer jeg, at man ikke kunde have fundet en Velthæd, der mindre frembød Anledning til at tage en saadan Forvaring. Enhver, der med nogen Rolighed og Upartiskhed vil betragte Landsthingets Stilling til denne Lov, maa jo virkelig komme til den Slutning, at enten Landsthinget formelt har handlet paa den allerhelstigste eller allerdaarligste Maade, saa har det været i den bedste Mening og med den bedste Villie til at fremstjynde Sagen og komme Folkethingets forventede Beslutning imøde saa meget som muligt, og uden den fjerneste Hensigt til at ville foretage noget Overgreb eller tiltage sig nogen Myn- dighed, der ikke tilkom det. Thi hvorledes forholder det sig med Sagens Gang i det andet Thing? Det er jo saaledes, at, da Loven kom herfra til Landsthinget som en Lov, der var bestemt til at være en fortsat, vedvarende